

Dosarul nr.3ra-946/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (I.Chironet)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L.Bulgac, G.Dașchevici, S.Gîrbu)

Î N C H E I E R E

25 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu și a recursului declarat de Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Albot împotriva Centrului de Excelență în Energetică și Electronică privind obligarea eliberării ordinului de repartitie și, cererea reconvențională depusă de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică împotriva Elenei Albot cu privire la evacuare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018,

c o n s t a ț ă :

La 13 ianuarie 2017 Elena Albot, reprezentată de avocatul Aurel Grosu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Excelență în Energetică și Electronică privind obligarea eliberării bonului de repartitie pentru odaia nr.xxxxx din str.M.Sadoveanu, xxxx, mun.Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că din 11 septembrie 1999, Elena Albot împreună cu familia s-au instalat cu traiul în odaia nr.xxxxx din căminul familial situat pe str.M.Sadoveanu, xxxxxx, mun.Chișinău, fiindu-le deschise conturi personale de achitare a serviciilor comunale.

A menționat că în această perioadă de timp a efectuat reparație cu amenajarea tuturor comodităților necesare pentru trai, regulat a achitat plata pentru serviciile comunale, chirie, energie electrică, însă nu dispun de bonul de repartitie.

Adresându-se de nenumărate ori către administrația Centrului de Excelență în Energetică și Electronică, cu propunerea de a i se elibera bonul de repartitie, prin diferite motive i s-a refuzat.

A indicat că toți vecinii care locuiesc în odăi similare au primit deja bonuri de repartitie și au privatizat spațiul locativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 13 iunie 2017, s-a primit acțiunea reconvențională înaintată de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică împotriva Elenei Albot cu privire la evacuare, pentru examinarea concomitent cu acțiunea inițială.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 13 septembrie 2017, s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu împotriva Centrului de Excelență în Energetică și Electronică privind obligarea eliberării ordinului de repartitie.

S-a admis ca fiind întemeiată acțiunea reconvențională a Centrului de Excelență în Energetică și Electronică împotriva Elenei Albot cu privire la evacuare și s-a dispus evacuarea Elenei Albot împreună cu membrii familiei și bunurile deținute din încăperea nelocativă nr.xxxxxx situată în blocul locativ din str.M.Sadoveanu, xxxxxxx, mun.Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, s-a admis în parte apelul declarat de reprezentantul apelantei Albot Elena, avocatul Grosu Aurel.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 13 septembrie 2017, în partea admiterii cererii reconvenționale înaintate de către Centrul de Excelență în Energetică și Electronică împotriva Elenei Albot cu privire la evacuare cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a respins cererea reconvențională înaintată de către Centrul de Excelență în Energetică și Electronică ca tardivă, în rest, apelul s-a respins în partea respingerii acțiunii inițiale, hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță justificat a respins cerințele reclamantei Elenei Albot privind obligarea Centrului de Excelență în Energetică și Electronică să-i elibereze ordin de repartitie, soluția primei instanțe fiind justă și argumentată, bazată pe cercetarea sub toate aspectele a probatoriului administrat.

Totodată, instanța de apel a conchis că la judecarea cauzei nu s-a stabilit că Elena Albot s-a instalat abuziv, dar în legătură cu relațiile de muncă avute cu Centrul republican de Microtehnica și Tehnică de Calcul, s-a constatat că indiferent de faptul dacă spațiul ocupat de Elena Albot era sau nu cu statut de încăpere locativă, dreptul Centrului de Excelență în Energetică și Electronică de a cere evacuarea Elenei Albot din respectiva încăpere a apărut de la data întreruperii relațiilor de muncă, și anume a.2003, dată la care a început să curgă prescripția.

La 29 mai 2018, Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 13 septembrie 2017.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a aplicat legea ce nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea ce trebuia să fie aplicată, art.432 alin.2, lit.a), b) Cod de procedură civilă. În special instanța de apel a aplicat prescripția extinctivă prevăzută de art.267 Cod civil, fapt inadmisibil în acțiunile privind apărarea dreptului de proprietate, deoarece dreptul de proprietate este unul

perpetuu conform art.315 alin.2 Cod civil, iar conform art.316 alin.1 Cod civil, proprietatea este inviolabilă.

Prin ocuparea abuzivă de către Elena Albot împreună cu membrii familiei ei a holului de la etajul xxx a blocului locativ din str.M.Sadoveanu, xxxxxx, mun.Chișinău, a fost încălcat dreptul de proprietate a statului, aflat în gestiunea recurentului.

A menționat că intimata improvizându-și o încăpăre de serviciu în perioada activării în calitate de dedericătoare la Colegiul de Microelectronică și Tehnică de Calcul a hotărât să se instaleze cu traiul acolo. Încăpărea ocupată abuziv nu reprezintă o încăpăre de locuit fiind o încăpăre nelocativă (holul etajului xxxxxx).

La data de 12 iunie 2018, Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 în partea respingerii acțiunii inițiale, cu emiterea unei decizii prin care să fie obligat Centrul de Excelență în Energetică și Electronică să elibereze ordinul de repartiție.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație că reclamanta Elena Albot împreună cu membrii familiei, s-a instalat și locuiește în odaia cu nr.xxxxx din căminul familial, din str.M.Sadoveanu, xxxxx încă din a.1999. În această perioadă de timp, a fost efectuată reparație cu amenajarea tuturor condițiilor, comodităților necesare pentru trai, cu acordul tacit al Centrului de Excelență în Energetică și Electronică. Toți vecinii care locuiau în odăi similare deja au primit bonuri de repartiție și au privatizat încăperile.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 04 aprilie 2018 (f.d.102) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursurile declarate de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu la 29 mai 2018 și de Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu, la 12 iunie 2018, se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 iunie 2018, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Centrului de Excelență în Energetică și Electronică și Elenei Albot, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la data examinării cauzei, referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și

face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu și Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu și de Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, la caz încălcările invocate de către recurenți, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. În mod evident lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererilor de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de art.437 alin.1, lit.f) Cod de procedură civilă (a se vedea, *Petrovic v.Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag.31 – 33, *Sturm v.Luxemburg*, ibidem, parag.32).

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanțelor europene, articolul 6 § 1, nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de

procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu și Elena Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu, ca inadmisibile.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Centrul de Excelență în Energetică și Electronică reprezentat de avocatul Marcel Popescu și a Elenei Albot reprezentată de avocatul Aurel Grosu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh